Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones mediocres sancti Bonauenture de tempore

Bonaventura <Sanctus>

Argentine, 14. III. 1496

De euangelio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31133

Visual Library

rituſſanctꝰ. Neſcit em̄ tarda molimina ſpũſſancti gratia. Item ꝓpter zelum animarũ ⁊ peccatoꝝ cõuerſionem. Actuũ.xvij. Paulus cũ eſſ; athenis ĩcitabat ſpũs eiꝰ in ĩpo vidẽs ydolatrie deditã; ciuitatẽ. Quarta ꝯditio ẽ ꝙ iterpres ⁊ nũcia cordis ẽ. ⁊ h̃ tam in bono q̄ꝫ in malo. Math.xij. Bonꝰ hõ d̃ bono theſauro cordis ſui profert bona. ⁊ ecõtra malus mala. Que ãt h̃ ſint teſtat̃ dominꝰ Matth.xv. De corde enim exeunt cogitatões male. homicidia. adulteria. fornicationes. furta. falſa teſtimonia blaſphemie. Ab his mal'cohercẽda ẽ lingua. q2 cor non poſſumꝰ cohibere. De malo cogitatõnũ iniq̃ꝝ d̃r Iſa. lix. Labia vr̃a locuta ſũt mẽdaciũ. ⁊ lĩgua vr̃a iniq̃tatẽ fatur. De malo homicidij. Iere.xviij. Uenite ꝑcutiamꝰ eũ ĩ lĩgua. ⁊c̃. De malo adulterij Eccĩ.xxiij Ois hõ q̃ trãſgredit̃ lectũ ſuũ ⁊ dicit. Quis me videt ⁊c̃. De malo fornicatõis Prouer.ij. Ut eruaris a muliere aliena ⁊ ab extranea q̃ mollit ſ̃mões ſ.⁊c̃. De malo furti. puerb.xxix. Qui cum fure ꝑticipat odit aĩa; ſuã. adiurãtẽ ei audit ⁊ non indicat. De malo falſi teſtimonij. Eccĩ.xxviij. Lingua teſtificãs adducit mortem ⁊c̃. De malo blaſphemie Apoc.xiij. Datum eſt ei os loquẽs blaſphemias. ⁊c̃.

Sũt ẽt alie lĩgue m̃lte ꝑue ⁊ ꝑuerſe. puta detractionis murmuratõis et ꝯſpirationis traditionis. ⁊c̃. Sed nõ eſt deſperandũ. q2 boni per h̄mõi linguas exercitant̃ ad patientiã. ⁊ q̃ nos exercitant ſepe ꝯuertũt̃. et fit coꝝ lĩgua ſalubris ⁊ bona. q̃ ꝑus erat venenata. ſic̃ apparet ĩ lĩgua aſpidis. q̃ a corꝑe ſeparata ⁊ deſiccata venenis reſiſtit. et ꝑ ſudorẽ ꝑdit. et in theſaur; ꝑncipum locum habet. Ps̃. Lingua canum tuoꝝ ex inimicis ab ipſo. Exemplu; in Paulo ap̃lo. ⁊c̃.

De euãgelio

I offers munꝰ tuũ añ altare ⁊c̃. Mat.v. Recõciliatio fraterna r̃ddit d̃o accepta munera nr̃a. Uñ v̄. Si quis ad altare vult munꝰ ſacrificare. Abſticat v̄bis ne fratrem turbet acerbis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tria ponũt̃ h. ira. racha. ⁊ fatue. q̃ ſunt ṽba ↄtumelie Ira importat exaſpationez. Racha indigñtõz. Fatue deteſtatõez. Igit̃ notãdũ q̄ ira exaſpat hoiez. ⁊ tã ĩ voce q̃ ĩ vultu malicie ſue ſig̃ demonſtrat. Ezech. ij. Uerba coꝝ ne timeas. et vult⁹ eorũ ne formides. q2 dom⁹ exaſperãs eſt. Hoies iracũdos optime deſcribit Cipan⁹ dicẽs Hijs vultus minax. toruus aſpectus. pallor in facie. ĩ labijs tremor. ĩ dẽtib⁹ ſtridor. ṽba rabida. effrenata conuicia. man⁹ ad vindictã pmpta

Ira comparat̃ qñq3 cibo mortifero. iiij. Re. v. Mors in olla vir dei. Erat eñ pulmento colloquintida appoſita. q̃ eſt herba ⁊ radix amariſſima. Heb. xij. Uidete ne q̃ radix amaritudinis ſurſũ germinãs impediat ⁊ p illaz inquinent̃ multi. Irẽ qñq3 oſtio nõ clauſo. Uñ q̃daz glo. ſup Leuit. Ira eſt ianua omniũ vicioꝝ. q̃ clauſa ṽtutib⁹ patz iter. q̃ aperta in omne facinus armabit̃ anim⁹.

Item qñq3 gladio. Prouerb. xxx. Eſt generatio q̃ p dentibus gladios habet ⁊c̃. Bene dicit dentib⁹ in plurali. quia ira multas ſtrages ⁊ homicidia parat. n᷑ parcit patri vel fratri. Sapien. x. Per iram homicidij fraternitas deperijt. ⁊c̃. Nec ſibi ip ſi parcit. Unde Tyberi⁹ imperator de Pylato. Uere morte perijt turpiſſima cui n᷑ pepercit man⁹ ꝓpria. Racha verbũ indignatõis ⁊ puocationis. Sicut in ſcolis quãdo pueri ſolent dicere. volo te percutere. Reſpondet alt̃ Racha. q̃ſi di. Adeo vilis et timid⁹ es q̄ nõ audes. ⁊ ſic puocat⁹ ille pcutit eũ. ⁊ ſub ṽga mgr̃i pena redũdat in puocantẽ potius q̃ in percutientẽ. Iuxta illud Prouer. xvij. Qui dimittit aquas caput eſt iurgiorum. Quod q̃ graue delictum ſit oſtendit idẽ Salomon ex multiplici deſcriptiõe Prouerbioꝝ. vj. Hõ apoſtata vir inutilis ⁊c̃. vſq3 ibi. Omĩ tpe iurgia ſemiat. Gre. ĩ cu. pa. Ecce quẽ ſeiantez iurgia dicere voluit pus apoſtatã noĩauit. q̇ niſi more ſupbiẽtꝫ ãgeli a ↄſpectu ↄditorꝫ pus int⁹ auerſiõe mẽtꝫ caderz. foras poſtmodũ ad ſeianda iurgia nõ vẽiret. Qui r̃cte d̃ſcribit̃ q̄ annuit ocul᷑. digito loq̃t̃. pede terit.

Interior nanqꝫ eſt cuſtodia
q̄ ordinate ſeruat exteriꝰ mē
bra. Qui ergo ſtatū ꝑdidit men
tis. ſubſeq̄nter foras fluit in
incōſtātia motiōis. Sꝫ hec
prouocatio qn̄qꝫ fit verbis.
qn̄qꝫ ſignis. qn̄qꝫ factis. De
verbis. j. Reg. j. Affligebat-
qꝫ eū emula eiꝰ ⁊ vehemēter
angebat. ⁊c. vſqꝫ ibi. Et ſic ꝓ
uocabat eam. De ſignis re-
linquo monachis De factis
ij. Re. ij. de Aſahel q̄ nolebat
ceſſare niſi vrgeret Joab et
ꝑcuſſit eū. ⁊c. Fatuꝰ dicit
deteſtationē. qꝛ tales ſūt de
teſtabiles. eo ꝙ ſenſu careāt
et rōne. ⁊ ad om̄e opꝰ bonuꝫ
reprobi. et tāq̄ꝫ mortui inter
viuos reputētur. Eccl. xxij.
Super mortuū plora. defe
cit em̄ lux eius. et ſup fatuū
plora. defecit ei ſenſu. Mo
dicū plora ſup mortuū. q̄m
requieuit. Nequiſſimi enim
nequiſſima vita ſup morteꝫ
fatui. Luctus mortui ſeptē
dies. fatui aūt ⁊ impij om̄es
dies vite illoꝝ. Et ml'ta alia
dicunt̄ de fatuis in deteſta-
tionē vite illoꝝ. q̄ ſi in ira cō-
tumelie. et exprobratōis di-
cant̄ in frēm ⁊ ꝓximū. viruꝫ
probū ⁊ ſenſatū. nec ab alijs
ꝓ fatuo habituꝫ. grauiſſimū
eſt delictū ⁊ peccatū in ſpiri-
tum ſanctū. cuiꝰ ſapiētia con
ditus eſt homo ⁊ ꝓuidentia
gubernat̄. Ad ymaginē q̄p-
pe dei factus eſt hō. Hūc lo-
cū exponit Hilarius dicēs.
Nā frēꝫ dicere fatuū eſt ina-
nem et vacuum ⁊ abſqꝫ cere-
bro ſtultū ⁊ ſtolidū reputa-
re. Qui ergo inquit vacuitatis
obprobriuꝫ dicit fratri ſuo
ſpūſancto pleno. reus nimi-
rū fit ꝯcilio et iudicio ſctōꝝ.
cōtumeliā ſancti ſpūs luitu
rus. Frater noſter eſt qui in
xp̄m credit. Qui ergo credenti
in deum dicit fatue. impiꝰ eſt
in religione. Qui ergo eū quem
deꝰ ſalem noīauit. ꝯuitio in-
fatuati ſalis laceſſerit. ꝓ hu-
iuſmodi maledicto eterni ig
nis pabulū erit. niſi inde ſa-
tiſfecerit. Igit̄ ſicut gradus
eſt in verbis. ita ⁊ in penis.
Ira em̄ meret̄ conciliuꝫ. ra-
cha iudiciū. fatue ꝓo vtrūqꝫ
et inſup infernū. Poſt re-
conciliationē fraternā pote-
rimus offerre deo munera
grata. Nā ſi forte non eſt pre
ſens frater queꝫ leſimꝰ. tunc
ſufficit reconciliari deo. q̄a
iſta reconciliatio ad miſticū
intellectū r̄ferenda eſt ꝓpter
abſurditatē, videlicet ꝙ fra-

ter vltra mare vel in pegri/
natione poſitus eſſet querē/
dus.ſic dicit glo. Nos ſum⁹
templū.altare ē fides īterioꝛ
Cum ergo ī coꝛde nr̄o deo
offerre volum⁹ oꝛōnem.ſi in
aliquo leſim⁹ frēꝫ pergendū
eit non pedibus coꝛpis. ſed
motibus anime ad reconci
liationē. Si aūt pn̄s eſt re/
uocādus eſt in grām . veniā
poſtulādo .et ſi pus hoc co/
ram deo feceris .offeres mu
nus tuum. Hec glo. Tri/
plex eſt munus quo placaꝛ
deus.ſcꝫ munus a manu.id
eſt.manuales oblatōnes.in
quibꝫ attēdit de⁹ nō q̄ntum
ſed ex q̄nto detur. Luce.xxi.
Reſpiciēs ih̄s vidit eos qui
mittebāt mūera in gazophi
latiū.ꝛc̄. vſqꝫ ibi. Vere dico
vobis ꝙ vidua hec pauper
plus q̄ꝫ om̄s miſit.ꝛc̄. Itē
munus a lingua .i.oꝛōnes.
hymnos.pſalmos .ꝛ di lau/
des.Ps̄. Sed ꝛ lingua me.
me.iu.t. tota di.l.t. Iſa.xlv.
Mihi curuabiꝛ om̄e genu
ꝛ cōfitebitur omnis lingua.

Item munus ab obſeq̄o
Et hoc maxime conſiſtit in
operibꝫ miſericoꝛdie. q̄a ibi
homo efficitur deo tam coꝛ
de q̄ꝫ opere officioſuſ. Mat
thei.xxv. Eſuriui et dediſtis
mihi mādu care ꝛc̄. vſqꝫ ibi.
Amen dico vobis. q̄ꝫdiu fe.
vni de his fratribꝫ meis mi
nimis mihi fe.

Dominica ſexta.

Homo/
quo ſurrexit chri/
ſtus a moꝛtuiſ ꝑ
gloꝛiam patris. ita ꝛ nos in
nouitate vite ambulem⁹ ꝛc̄.
Ro.vi. Quattuoꝛ ſunt q̄ noſ
faciūt ambulare in ſctē vite
nouitate. Vn̄ꝟ. Oꝛdis igreſ
ſus.ꝯfeſſio crebꝛa.ſalutiſ. Vi
ctima ꝑpetue p⁹ moꝛtē glo/
ria vite. Igiꝛ primū eſt in
greſſus oꝛdinis vl' aſſūptio
religionis. Per hec em̄ ſctā
nouitas nobis acquiriꝛ ꝛ ſe/
cularis vetuſtas auferꝛ. Vn̄
etiā ad lr̄aꝫ tales religioſos
nouicios appellam⁹.eo ꝙ ſe/
culari ꝯuerſatiōe relicta cō/
foꝛmant ſe deo. ꝛ ꝑ regula/
rem diſciplinā eius obediūt
voluntati Roma.xii. Nolite
ꝯfoꝛmari huic ſeculo ſed re/
foꝛmamini in nouitate ſen/
ſus vr̄i vt ꝓbetiſ q̄ ſit volūtas
dei bona ꝛ bn̄.ꝛ pfe. Tal' no/
uitas in tribꝫ ꝯſiſtit. videlicꝫ
in ſecl'ariſ pompe abꝛenūcia/